

وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی

معاونت تحقیقات و فناوری

کمیته کشوری اخلاق در پژوهشهای علوم پزشکی

راهنمای کشوری اخلاق در انتشار

آثار پژوهشی علوم پزشکی

پیش نویس راهنمای کشوری اخلاق در انتشار آثار پژوهشی علوم پزشکی

مجری طرح: دکتر کیارش آرامش

سازمان اعتبار دهنده: معاونت تحقیقات و فناوری وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی

محل اجرا: مرکز تحقیقات اخلاق و تاریخ پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران

سال: ۸۸-۱۳۸۷

طرح تدوین پیش نویسی راهنمای کشوری اخلاق در انتشار آثار پژوهشی علوم پزشکی

مجری طرح: دکتر کیارش آرامش (متخصص پزشکی اجتماعی، معاون پژوهشی مرکز تحقیقات اخلاق و تاریخ پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تهران)

همکاران اصلی طرح به ترتیب حروف الفبا:

۱- دکتر شاهین آخوندزاده (متخصص و فلوشیپ نوروساینس، عضو هیأت علمی و معاون پژوهشی دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تهران)

۲- دکتر فریبا اصغری (متخصص طب کار، عضو هیأت علمی مرکز تحقیقات اخلاق و تاریخ پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تهران)

۳- دکتر آرش اعتمادی (اپیدمیولوژیست، عضو هیأت علمی و مشاور معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی تهران در انتشار کتب و مقالات علمی)

۴- دکتر علیرضا باقری (متخصص اخلاق پزشکی، عضو هیأت علمی و معاون آموزشی گروه اخلاق پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تهران)

۵- دکتر علیرضا پارساپور (پزشک، دانشجوی PhD اخلاق پزشکی، دبیر مرکز تحقیقات اخلاق و تاریخ پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تهران)

۶- دکتر زهره حقیقی (داروساز، کارشناس کمیته کشوری اخلاق در پژوهشهای علوم پزشکی، معاونت تحقیقات و فناوری وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی)

۷- دکتر علی صابر (پزشک، دانشجوی MPH اخلاق پزشکی، مرکز تحقیقات اخلاق و تاریخ پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تهران)

۸- دکتر علیرضا میلانی فر (پزشک، حقوقدان، دانشجوی PhD اخلاق پزشکی، عضو هیأت علمی پژوهشکدهی ابن سینا)

۹- دکتر مهشاد نوروزی (پزشک، پژوهشگر مرکز تحقیقات اخلاق و تاریخ پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تهران)

هماهنگ کننده:

فاطمه باباخانی (کارشناس مرکز تحقیقات اخلاق و تاریخ پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تهران)

تایپ و صفحه آرایی:

زینب کریمی

سایر همکاران و مشاوران طرح (به ترتیب حروف الفبا)

معاون پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان	دکتر پیمان ادیبی
معاون پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی زنجان	دکتر علیرضا بیگلری
دانشجوی دکترای تخصصی اخلاق پزشکی	دکتر مجتبی پارسا
رئیس مرکز تحقیقات دانشجویی دانشگاه علوم پزشکی تهران	دکتر پروین پاسالار
سردبیر مجله دانشکده پزشکی مشهد	دکتر محمود پناهی
مدیر گروه اخلاق پزشکی دانشگاه علوم پزشکی شیراز	دکتر سید ضیاءالدین تابعی
معاون پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی مشهد	دکتر جلیل توکل افشاری
سردبیر مجله‌ی ایرانی آموزش در علوم پزشکی	دکتر طاهره چنگیز
عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی ایران	دکتر امیر حسن حاج ترخانی
کارشناس معاونت غذا و دارو	دکتر سید علیرضا حسینی
معاون پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی کردستان	دکتر نادر حیدری
سردبیر فصلنامه پرستاری ایران	دکتر فاطمه دباغی
مدیر گروه حقوق و اخلاق زیستی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی	دکتر محمد راسخ
رئیس مرکز ملی مطالعات سلامت	دکتر آرش رشیدیان
معاون پژوهشی پژوهشکده علوم غدد درون‌ریز و متابولیسم	دکتر صالح زاهدی اصل
دانشجوی پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران	محمد مهدی زمانی
دبیر کمیته کشوری اخلاق در پژوهشهای علوم پزشکی	دکتر کاظم زنده‌دل
دبیر کمیسیون نشریات وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی	دکتر علی اکبری ساری
معاون سردبیر مجله اخلاق و تاریخ پزشکی	دکتر پونه سالاری
معاون پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی گیلان	دکتر عبدالرسول سبحانی
کارشناس مرکز تحقیقات اخلاق و تاریخ پزشکی	دکتر سعیده سعیدی تهرانی
معاون پژوهشی پژوهشگاه ابن سینا و سردبیر فصلنامه باروری و ناباروری	دکتر محمدرضا صادقی
معاون پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی تهران	دکتر اکبر فتوحی
سردبیر مجله ایرانی سلامت عمومی	دکتر داریوش فرهود
دانشجوی دکترای تخصصی اخلاق پزشکی	دکتر ناز آفرین قاسم زاده
معاون تحقیقات و فناوری وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی	دکتر مصطفی قانعی
دانشجوی پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران	مهسا قجر زاده

سر دبیر مجله دانشکده پزشکی اصفهان	دکتر رویا کلیشادی
سر دبیر مجله دانشکده دندانپزشکی مشهد	دکتر رضا گوهریان
رئیس دانشگاه علوم پزشکی تهران	دکتر باقر لاریجانی
دانشجوی دکترای تخصصی اخلاق پزشکی	دکتر مینا مبشر
معاون پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی ارومیه	دکتر مرتضی متذکر
معاون پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی ایران	دکتر سید عباس متولیان
سر دبیر فصلنامه حکیم	دکتر کاظم محمد
رئیس مؤسسه تحقیقات بهداشتی دانشگاه علوم پزشکی تهران	دکتر حسین ملک‌افضلی
رئیس گروه اخلاق زیستی کرسی حقوق بشر	دکتر هومن موثق
سر دبیر مجله دانشگاه علوم پزشکی ایران	دکتر سید علی جواد موسوی
معاون پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی تبریز	دکتر میرعلی اعتراف اسکویی
سر دبیر Iranian Journal of Environmental Health Science & Engineering	دکتر سیمین ناصری
کارشناس کمیته کشوری اخلاق در پژوهش‌های علوم پزشکی	دکتر نازیلا نیک‌روان فرد
رئیس ستاد سلول‌های بنیادی و عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی تهران	دکتر محمد واسعی
دانشجوی پزشکی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی	مجتبی وند رجب پور

مقدمه

رشد چشمگیر تولید علم در دهه‌های گذشته در کشور و حضور پرشمار مقالات علمی پژوهشگران علوم پزشکی جمهوری اسلامی ایران در نشریات معتبر داخلی و خارجی، موجب توجه بیش از پیش جامعه علمی و مدیریت عالی پژوهشی کشور به موضوع مهم اخلاق در انتشار آثار علمی پژوهشی گردید. بی‌تردید توجه به موضوعات اخلاقی از این دست ضامن حقوق پژوهشگران، آزمودنی‌ها و دیگر طرف‌های درگیر در امر پژوهش، مانع بروز اختلافات ناخوش‌آیند در میان همکاران علمی و اجرایی، و حافظ آبرو و اعتبار جامعه علمی کشور در مجامع داخلی و خارجی می‌باشد.

پیش از این، راهنمای عمومی و راهنماهای اختصاصی اخلاق در پژوهش‌های علوم پزشکی کشور، با همین اهداف عالی، تهیه، تدوین و ابلاغ شده‌اند. این راهنما گامی دیگر در جهت تکمیل مجموعه راهنماهای اخلاقی کشوری است تا در کنار راهنماهای فوق و راهنماهایی که در آینده تدوین، تصویب و ابلاغ خواهند شد، به عنوان مبنا و معیار عمل اخلاقی پژوهشگران و سایر طرف‌های درگیر در پژوهش و نیز، داوری و اظهار نظر کمیته‌های اخلاق و سایر نهادهای بررسی‌کننده‌ی موارد مرتبط در وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی مورد استفاده قرار گیرد.

این راهنما از ۱۲ فصل و ۵۳ ماده تشکیل شده است و موضوعات مختلف مرتبط با انتشار آثار پژوهشی علوم پزشکی در مجلات علمی-پژوهشی داخلی و سایر مجلات و رسانه‌های منجر به امتیاز و اعتبار علمی برای پژوهشگران را پوشش می‌دهد.

تدوین این راهنما، علاوه بر تلاش و همت اساتید و صاحب‌نظرانی که در طول دهه‌های گذشته به این مهم پرداخته‌اند، حاصل کار متمرکز و جمعی گروهی از صاحب‌نظران و دست‌اندرکاران این حوزه در طول سال‌های ۸۷ تا ۸۹ خورشیدی و نیز نظر سنجی وسیع و گسترده و برگزاری کارگاه تخصصی با حضور صاحب‌نظران، دست‌اندرکاران و ذی‌نفعان می‌باشد که در قالب پروژه‌های با سفارش و حمایت معاونت تحقیقات و فناوری وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی اجرا گردیده است. هم‌چنین از تجربه‌ی انباشته‌ی جهانی و معاهدات، بیانیه‌ها و راهنماهای شناخته‌شده‌ی بین‌المللی استفاده شده است. مهم‌ترین بخش‌های این استفاده به قرار ذیل می‌باشد: ماده‌ی ۱-۱ از فصل نویسندگی از متن الزامات یکدست کمیته‌ی بین‌المللی سردبیران مجلات پزشکی^۱ (ICMJE) ترجمه شده و مواد ۱-۵ و ۱-۷ با تغییر جزئی از بیانیه‌ی خطی‌مشی انجمن جهانی سردبیران علوم پزشکی^۲ (WAME) گرفته شده است. مواد ۱-۴ و ۳-۶ با تغییر جزئی از راهنمای کمیته‌ی اخلاق نشر^۳ (COPE) اخذ شده است. مواد فصول حریم خصوصی و رازداری، و ویژه‌نامه برگرفته از متن الزامات یکدست ICMJE و مواد فصل نقش و مسؤولیت داوران برگرفته از راهنمای شورای سردبیران علمی^۴ (CSE) و ICMJE می‌باشند.

^۱ - International committee of Medical Journal Editors

^۲ - World Association of Medical Editors

^۳ - Committee on Publication Ethics

^۴ - Council of Science Editors

فصل سرقت معنوی نیز با استفاده از راهنمای مندرج در دفتر تمامیت پژوهشی وزارت سلامت و خدمات انسانی آمریکا^۵ نوشته شده است.^۶

امید است که تدوین این راهنما در کنار به‌روزرسانی مرتب و رفع نواقص احتمالی در آینده، گامی موثر در هرچه اخلاقی‌تر شدن پژوهش، رعایت حقوق و آزادی‌های اساسی طرف‌های درگیر در امر پژوهش و حفظ اعتبار و حسن شهرت جامعه‌ی پژوهشی کشور باشد.

⁵ -US Department of Health and Human Services, Office of Research Integrity

⁶- Roig M. Avoiding plagiarism, self-plagiarism, and other questionable writing practices: A guide to ethical writing. Available at: <http://ori.dhhs.gov/education/products/plagiarism/plagiarism.pdf>.

فصل اول: نویسندگی

ماده ۱-۱) شخصی نویسنده (یا یکی از نویسندگان) مقاله محسوب می‌شود که هر سه معیار زیر را داشته باشد:

۱. سهم قابل توجهی در حداقل یکی از فعالیت‌های زیر داشته باشد:

الف) ارایه‌ی ایده پژوهشی یا طراحی مطالعه،

ب) جمع‌آوری داده‌ها،

ج) آنالیز و تفسیر.

۲. در نوشتن مقاله به صورت نوشتن پیش‌نویس مقاله و یا مرور نقادانه آن که منجر به اصلاح محتوای علمی مقاله گردد، نقش داشته باشد.

۳. مقاله‌ی نهایی شده را مطالعه و تأیید کرده باشد.

تبصره ۱: اشخاص حقوقی و تیم‌های پژوهشی نیز مشمول معیارهای این ماده می‌گردند.

ماده ۱-۲) نام تمامی اشخاصی که معیارهای نویسندگی مقاله (منطبق با ماده‌ی یک این راهنما) را دارند باید به عنوان نویسنده در بخش نویسندگان مقاله آورده شود، حتی اگر همکاری وی با آن مرکز یا تیم پژوهشی، به هر علتی، قطع شده باشد.

ماده ۱-۳) تمامی نویسندگان باید مسؤولیت محتوای مقاله را در کلیه‌ی زمینه‌های زیر بپذیرند:

۱. صحت مطالب مندرج در مقاله ،

۲. پایبندی به راهنماهای اخلاقی عمومی و اختصاصی کشور در حفاظت از آزمودنی انسانی یا

حیوانات در مطالعه‌ی انجام شده،

ماده ۱-۴) در پژوهش‌های بزرگ که توسط یک تیم پژوهشی انجام شده‌اند و نقش نویسندگان در ایجاد مقاله بسیار تخصصی بوده است، سهم و مسؤولیت هر یک از نویسندگان می‌تواند محدود به قسمت تخصصی مربوط به خود وی گردد. در این موارد پژوهشگر یا پژوهشگران اصلی، فردی را که مسؤولیت کلیت مقاله را خواهد داشت، تعیین خواهند کرد.

ماده ۱-۵) ترتیب نامها در بخش نویسندگان مقاله براساس میزان مشارکت هر یک از افراد و از طریق توافق جمعی آنان مشخص می‌گردد. فردی که بیشترین سهم را در مطالعه و نگارش دستنوشته داشته است، نویسنده‌ی اول خواهد بود.

تبصره: جایگاه یا سطح علمی نویسندگان مقاله تأثیری در ترتیب نام نویسندگان نخواهد داشت.

ماده ۱-۶) عدم توافق نویسندگان در مورد ترتیب نامشان در مقاله به درخواست هر یک از ایشان در شورای پژوهشی دپارتمان، مرکز تحقیقات، دانشکده یا مؤسسه‌ی محل اجرای طرح مربوطه مطرح می‌گردد و اتخاذ تصمیم می‌شود.

ماده ۱-۷) نام کلیه‌ی افرادی که سهم قابل توجهی در اجرای مطالعه یا نگارش مقاله داشته‌اند اما معیارهای

درج نام در بخش نویسندگان مقاله را ندارند، در بخش سپاسگزاری با ذکر نوع مشارکت، آورده می‌شود.

ماده ۸-۱) نویسنده‌ی مسؤول یکی از نویسندگان دستنوشته است که به دلیل جایگاه علمی و نقش خود در مطالعه (برای مثال، مجری اصلی طرح یا استاد راهنمای اول پایان‌نامه) از سوی سایر نویسندگان مسؤولیت مکاتبات و پاسخگویی به ابهامات و ایرادات مطرح شده در مورد دستنوشته یا مقاله را برعهده دارد. نویسنده‌ی مسؤول وظیفه‌ی انتقال نظرات و مکاتبات مهم به سایر نویسندگان و تنظیم روابط بین نویسندگان را برعهده دارد.

ماده ۹-۱) ذکر انتساب غیرواقعی (صوری) به مؤسسه، مرکز یا دپارتمانی که نقشی در اصل پژوهش مربوطه یا در فعالیت حرفه‌ای فرد نویسنده ندارد، نادرست است.

فصل دوم: فریبکاری

ماده ۱-۲) فریبکاری عبارت است از هرگونه زیرپا گذاشتن یا انحراف از اصول اخلاقی پذیرفته شده در نگارش و انتشار آثار علمی - پژوهشی که مثال‌های ذیل را در بر می‌گیرد:

۱- ساختن (جعل) داده‌ها یا نتایجی که مبتنی بر یک پژوهش واقعی نیستند،

۲- دست‌کاری داده‌های حاصل از پژوهش،

۳- سرقت معنوی،

۴- اجتناب از ذکر عوارض نامطلوب در کارآزمایی‌های بالینی.

ماده ۲-۲) سرقت معنوی عبارت است از استفاده از تمامی یا قسمتی از مطالب یا ایده‌های منتشر شده یا منتشر نشده‌ی فرد یا افراد دیگر بدون ذکر منبع به روش مناسب یا کسب اجازه در موارد ضروری.

ماده ۳-۲) استفاده از اصل یا ترجمه‌ی متن منتشر شده‌ی دیگران در دست نوشته باید بر طبق ضوابط ذیل انجام گیرد:

الف) در صورت استفاده از شکل، جدول، پرسشنامه و یا بخش قابل توجهی از متن مورد نظر یا ترجمه‌ی آن، به صورت آوردن عین آن متن، باید علاوه بر آوردن متن در داخل گیومه و ذکر منبع، از مالک معنوی متن اولیه اجازه‌ی کتبی اخذ گردد.

ب) در صورت استفاده از بخشی جزئی از متن مورد نظر یا ترجمه‌ی آن، به صورت آوردن عین آن متن، باید متن مورد نظر در داخل گیومه آورده شود و منبع آن ذکر گردد.

ج) در صورت استفاده از متن مورد نظر یا ترجمه آن به صورت نقل به مضمون، جمع‌بندی، نتیجه‌گیری یا برداشت ایده، باید منبع آن ذکر گردد.

تبصره ۱) اگر بخشی از متن که مورد استفاده قرار می‌گیرد، به صورت جزئی، مثلاً در حد تغییر چند کلمه یا آوردن معادل آنها یا تغییر زمان افعال، تغییر کند، باز هم شامل موارد مربوط به آوردن عین متن (بند الف یا ب) می‌گردد.

تبصره ۲) مندرجات این ماده در مورد مطالب منتشر شده‌ی قبلی خود نویسنده (گان) دست‌نوشته نیز صادق است.

تبصره ۳) در مورد بند ج، نقل به مضمون نباید به گونه‌ای باشد که با منظور نویسنده (گان) اصلی و روح کلی نوشته‌ی آن‌ها منافات داشته باشد.

ماده ۴-۲) تمام محققین موظفند در صورت اطمینان از وقوع هر گونه فریبکاری، موارد را با رعایت حد اکثر مجرمانگی حسب مورد را به مؤسسه‌ی حامی پژوهش، رئیس یا مسؤول محل کار یا تحصیل نویسنده (گان) اطلاع دهند

ماده ۵-۲) سردبیر می‌تواند وقوع احتمالی فریبکاری را در دستنوشته‌های دریافتی جست‌وجو نماید، اما در صورت آگاهی از احتمال وقوع فریبکاری، موظف است با رعایت حد اکثر محرمانگی حسب مورد وقوع فریبکاری را به به مؤسسه‌ی حامی پژوهش، رئیس یا مسؤؤل محل کار یا تحصیل نویسنده (گان) اطلاع دهد تا با انجام تحقیق و بررسی وقوع آن محرز یا رفع شود. تحقیق و بررسی بر اساس مقررات و دستورالعمل‌های مربوطه صورت خواهد گرفت.

تبصره: تا پیش از محرز شدن وقوع فریبکاری نباید اشخاص غیرمرتبط از مطرح شدن احتمال آن یا بررسی‌های در حال انجام مطلع شوند.

ماده ۶-۲) در صورتی که سردبیر، وقوع فریبکاری را احراز کند، باید بسته به شدت فریبکاری احراز شده، یک یا چند مورد از اقدامات ذیل را انجام دهد:

- ۱- خودداری از انتشار دستنوشته (در صورتی که هنوز دستنوشته منتشر نشده است)،
- ۲- انتشار اصلاحیه یا تکذیبیه در شماره‌ی آتی نشریه (در صورت انتشار
- ۳- اجتناب از پذیرش مقالات آتی نویسنده (گان) برای مدتی معین،
- ۴- حذف مقالات قبلی نویسنده (گان) از سایت یا بانک اطلاعاتی نشریه.

فصل سوم: انتشارات همپوشان

ماده ۱-۳) اگر یک نشریه چاپی یا الکترونیک دستنوشته‌ای را پیش از این منتشر کرده باشد یا در حال بررسی برای انتشار آن باشد، ارسال همان دستنوشته به نشریه‌ی دیگر یا انتشار مجدد آن نادرست است.

تبصره ۱: اگر نویسنده (گان) دستنوشته‌ای که در یک نشریه در دست بررسی برای انتشار است، تصمیم بگیرند، به هر دلیلی، آن دستنوشته را برای نشریه‌ی دیگری ارسال نمایند، باید ابتدا انصراف خود را از انتشار دستنوشته به صورت کتبی به نشریه‌ی اول اعلام نمایند. این کار حداکثر تا پیش از اعلام پذیرش دستنوشته برای انتشار در نشریه‌ی اول، امکان‌پذیر است.

تبصره ۲: اگر سردبیران چند نشریه تصمیم بگیرند که به‌طور مشترک دستنوشته‌ای را منتشر کنند، در صورتی که این اقدام در راستای تأمین سلامت جامعه باشد و نیز مراتب به‌طور شفاف به خوانندگان آن نشریات اطلاع‌رسانی شود، مشروط به رعایت کلیه‌ی حقوق مادی و معنوی مرتبط، این کار بلامانع است.

ماده ۲-۳) ارسال دستنوشته‌ای که حاوی حجم قابل توجهی از یک مقاله‌ی منتشر شده یا در حال بررسی باشد، برای بررسی جهت انتشار به عنوان مقاله‌ی علمی - پژوهشی نادرست است، حتی اگر به مقاله‌ی قبلی ارجاع داده باشد و یا مقاله‌ی قبلی به نویسنده (گان) همین دستنوشته تعلق داشته باشد.

تبصره: تکرار قسمت‌هایی از بخش « مواد و روش‌ها » در مقالات بعدی همان نویسنده (گان)، در صورت ضرورت، بلامانع است اما در هر حال ذکر مرجع لازم می‌باشد.

ماده ۳-۳) اگر مقاله‌ای پیش از این به صورت چاپی یا الکترونیک منتشر شده باشد یا در دست بررسی برای انتشار باشد، ارسال ترجمه‌ی همان مقاله به زبانی دیگر برای بررسی جهت انتشار، در صورت کسب موافقت سردبیران هر دو مجله و اطلاع‌رسانی شفاف به خوانندگان بلامانع است.

فصل چهارم: تعارض منافع

ماده ۱-۴) تعارض منافع عبارت است از وجود هرگونه منفعت مالی و غیر مالی که احتمال دارد نویسنده، داور یا سردبیر را در اظهار صادقانه‌ی نظر خود تحت تأثیر قرار دهد. وجود تعارض منافع به خودی خود ایرادی اخلاقی برای یک دستنوشته محسوب نمی‌شود.

ماده ۲-۴) نویسنده (گان) یک دستنوشته باید هرگونه تعارض منافع خود را که از نگاه مخاطبین پوشیده است، در متن یا ذیل دستنوشته به‌طور شفاف اعلام نمایند.

تبصره: قرارداد میان پژوهشگر(ان) و حامی مالی پژوهش نباید متضمن هر شکلی از منع اعلام تعارض منافع در دستنوشته حاصله باشد.

ماده ۳-۴) نویسنده (گان) باید منابع تأمین هزینه‌های پژوهش و نگارش مقاله را به‌طور شفاف معرفی نمایند.

ماده ۴-۴) اعضای هیأت تحریریه چنان‌چه در تصمیم‌گیری سردبیر در مورد یک دستنوشته تأثیرگذار باشند، باید به‌طور شفاف و کامل سردبیر را درباره‌ی هرگونه تعارض منافع در امر مورد نظر مطلع نمایند.

فصل پنجم: حریم خصوصی و رازداری

ماده ۱-۵) اطلاعات مشخص کننده هویت شخصی آزمودنی‌ها، کارکنان محل انجام پژوهش یا هر فرد دیگری غیر از نویسندگان دستنوشته و افرادی که از آن‌ها سپاسگزاری می‌شود، نباید در متن دستنوشته، عکس‌ها، شجره‌نامه‌ها یا هر قسمت دیگری آورده شود، مگر این‌که فرد مورد نظر یا نماینده قانونی او برای نشر آن اطلاعات رضایت آگاهانه‌ی کتبی داده باشد.

تبصره ۱: در مورد عکس افراد، پوشش باید به‌گونه‌ای باشد که منجر به شناسایی فرد نشود و پوشاندن چشم‌ها به تنهایی کفایت نمی‌کند، مگر آن‌که رضایت آگاهانه‌ی کتبی اخذ شده باشد.

تبصره ۲: در صورتی‌که انتشار دستنوشته بدون محرمانه ماندن کامل کلیه‌ی اطلاعات هویتی یا اطلاعاتی که می‌تواند منجر به کشف هویت افراد مذکور در ماده‌ی فوق شود، امکان‌پذیر نباشد و اخذ رضایت آگاهانه نیز مقدور نباشد، رسیدگی به اصل ادعای عدم دسترسی به افراد مذکور و ضرورت انتشار اطلاعات و تصمیم‌گیری در مورد انتشار آن بر عهده‌ی کمیته‌ی اخلاق منطقه‌ای خواهد بود.

تبصره ۳: انتشار اطلاعاتی که از پیش و به‌روش صحیح در دسترس عموم قرار گرفته‌اند، نیاز به اخذ رضایت آگاهانه ندارد.

فصل ششم: سردبیری نشریات علمی

ماده ۱-۶) سردبیر مجله، برای تصمیم‌گیری و ایفای مسئولانه‌ی وظایف خود (از قبیل رد یا قبول دستنوشته‌های واصله) آزادی و اختیار عمل کافی دارد.

ماده ۲-۶) سردبیر موظف است که رازداری را در تمامی مراحل بررسی دستنوشته رعایت نماید. **تبصره:** آگاهی داوران از نام و مشخصات نویسندگان دستنوشته بلامانع است و مشمول اصل رازداری واقع نمی‌شود.

ماده ۳-۶) بعد از اعلام تصمیم سردبیر در مورد رد یک دستنوشته برای انتشار، باید فرصت حداقل یک نوبت درخواست تجدید نظر به نویسنده‌ی مسؤول داده شود. هر مجله باید سیاست‌های مدونی برای بررسی این‌گونه درخواست‌ها داشته باشد.

ماده ۴-۶) سردبیر باید تمامی تلاش خود را برای کشف موارد سوءرفتار در دستنوشته‌های دریافتی و برخورد مناسب با موارد احتمالی به‌کار بندد.

ماده ۵-۶) سردبیر یا هیات تحریریه باید فرد یا افرادی را برای داوری همتای هر مقاله انتخاب کند که تا حد ممکن در زمینه‌ی علمی مربوطه توانا و مجرب باشند. داور(ان) انتخاب شده باید فاقد هرگونه تعارض منافع شناخته شده در زمینه‌ی مقاله‌ی مورد داوری باشند.

ماده ۶-۶) سردبیر مسؤول است که بررسی، انتخاب و اولویت‌بندی دستنوشته‌های واصله برای چاپ، به‌نحوی بی‌طرفانه و تنها با توجه به ویژگی‌های علمی و فنی دستنوشته انجام گیرد و عوامل نامربوط در این امر تأثیری نداشته باشد.

فصل هفتم: انتشار نتایج کارآزمایی‌های بالینی

ماده ۱-۷) سردبیر نشریه باید تنها نتایج آن دسته از کارآزمایی‌های بالینی را برای انتشار بپذیرد که در مرکز ثبت کارآزمایی بالینی ثبت شده و مجوز کمیته‌ی اخلاق مربوطه را دریافت کرده باشد. برای حصول اطمینان از رعایت این اصل سردبیر مجله می‌تواند سند ثبت و مجوز کمیته یا کمیته‌های اخلاقی مرتبط را به صورت کتبی از نویسنده‌ی مسوؤل درخواست نماید.

تبصره: در مطالعاتی که به صورت چند مرکزی در چند کشور به انجام می‌رسند، در صورت دریافت دستنوشته‌ی حاوی نتایج کل مطالعه، سردبیر می‌تواند مجوز اخلاقی مربوط به کلیه‌ی مراکز که مطالعه در آن‌ها انجام گرفته است را به طور جداگانه از نویسنده (گان) درخواست کند. در صورتی که مقاله‌ای حاوی نتایج یکی از مراکز باشد، تنها مجوز اخلاقی مربوط به همان مرکز (کشور) قابل درخواست خواهد بود.

ماده ۲-۷) در موارد انتشار نتایج کارآزمایی‌های بالینی که به صورت همکاری بین‌المللی به انجام رسیده‌اند، سردبیر نشریه می‌تواند در صورت لزوم، سهم یا نقش ایفا شده‌ی هر کدام از نویسندگان در کل طرح را به صورت مکتوب درخواست نماید.

فصل هشتم: نقش و مسؤولیت داوران

ماده ۱-۸) فردی که داوری همتای یک دستنوشته‌ی ارجاع شده از سوی یک مجله را قبول می‌کند، باید داوری خود را به صورت بیطرفانه و تنها براساس ویژگی‌های علمی و فنی دستنوشته به انجام برساند و نباید تحت تأثیر روابط شخصی خود با نویسنده (گان) دستنوشته یا سایر عوامل نامربوط قرار گیرد.

ماده ۲-۸) فردی که داوری همتای یک دستنوشته به او پیشنهاد می‌شود، در صورت وجود هر گونه تعارض منافع، می‌تواند از پذیرش آن دستنوشته برای داوری امتناع کند؛ در غیر این صورت، باید تعارض منافع خود را به‌طور واضح به اطلاع سردبیر مجله برساند.

ماده ۳-۸) داوران و نویسنده (گان) دستنوشته باید از برقراری ارتباط با یکدیگر (در رابطه با داوری آن دستنوشته) در طول فرآیند داوری، امتناع کنند، مگر با کسب اجازه از سردبیر مجله‌ی مربوطه.

ماده ۴-۸) چنانچه فردی که یک دستنوشته را برای داوری همتا پذیرفته است، خود را واجد صلاحیت علمی یا فنی لازم برای داوری دقیق تمامی یا بخشی از آن دستنوشته نداند، باید مراتب را به اطلاع سردبیر مجله برساند.

ماده ۵-۸) دستنوشته‌ای که برای داوری ارسال می‌گردد، باید از سوی داور نیز به عنوان یک متن محرمانه تلقی گردد و اطلاعات مربوط به یا مندرج در آن با هیچ فرد دیگری در میان گذاشته نشود. داور مجاز نیست از دستنوشته‌ی مورد داوری برای هیچ مقصود دیگری به جز داوری استفاده کند و لازم است بعد از پایان داوری از نگهداری دستنوشته به هر شکل، اجتناب نماید.

تبصره ۱: در صورتی که داور، مشورت با فرد دیگری را برای داوری ضروری بداند و این مشورت متضمن افشای مطالب مندرج در مقاله باشد، این کار تنها با کسب اجازه از سردبیر مجله قابل انجام است.

تبصره ۲: مفاد ماده‌ی فوق نسبت به تمامی دستنوشته‌هایی که برای داوری همتا ارسال شده و داور به هر دلیل از پذیرش داوری آن خودداری کرده است نیز جاری می‌باشد.

ماده ۶-۸) در داوری همتا، داور باید به نقاط قوت و ضعف مقاله توجه کند و در صورت امکان راهکارهایی را برای رفع اشکالات موجود به نویسنده (گان) توصیه نماید. این کار باید با رعایت احترام به استقلال فکری نویسنده (گان) به انجام برسد.

ماده ۷-۸) داور در صورت پذیرش یک دستنوشته برای داوری همتا، باید این کار را در مهلت اعلام شده از سوی سردبیر مجله به انجام برساند.

تبصره: در صورتی که مهلت اعلام شده از سوی سردبیر مجله برای داور مناسب نباشد، داور باید از پذیرش داوری آن دستنوشته امتناع کند یا در مورد تمدید مهلت با سردبیر مجله به توافق برسد.

ماده ۸-۸) داور باید علاوه بر بررسی‌های علمی و فنی در داوری، هر گونه عدم رعایت مفاد این راهنما را نیز به اطلاع سردبیر برساند.

فصل نهم: آگهی

ماده ۱-۹) نشریه‌های علمی - پژوهشی ، اعم از چاپی و الکترونیک، باید تنها آگهی‌هایی را برای انتشار بپذیرند که به ارائه‌ی اطلاعات در مورد رویداد، محصول یا خدمت مورد نظر می‌پردازند و از هرگونه تلاش برای تحت تأثیر قرار دادن مخاطب، با ارائه‌ی مطالب غیر علمی و نادرست، خودداری کنند.

ماده ۲-۹) مکان درج آگهی تبلیغاتی نباید در مجاورت سرمقاله یا مقاله‌ای علمی باشد که به نوعی ارتباط آن مقاله با آگهی مورد نظر را به ذهن خواننده متبادر سازد.

ماده ۳-۹) آگهی‌های تبلیغاتی باید به گونه‌ای در نشریه درج شوند که به‌خوبی از مندرجات علمی متمایز باشند.

فصل دهم : ویژه‌نامه

ماده ۱-۱۰) ویژه‌نامه‌ها شماره‌هایی از نشریه‌اند که معمولاً به انتشار مجموعه مقالاتی در رابطه با موضوعی مشخص و یا مجموعه‌ی مقالات یک همایش، به‌نجوی که در ارتباط با موضوعات اصلی مورد بحث در نشریه باشد، اختصاص دارند. ویژه‌نامه غالباً توسط منابع دیگری غیر از ناشر مجله حمایت مالی می‌شود.

ماده ۲-۱۰) سردبیر مجله مسئولیت مطالب مندرج در ویژه‌نامه‌ها را همانند شماره‌های عادی نشریه بر عهده دارد.

ماده ۳-۱۰) سردبیر مجله باید اختیار کامل در ارسال هر دستنوشته‌ی مورد نظر برای انتشار در ویژه‌نامه به داوران مستقل و نیز حق عدم پذیرش آن‌ها را، همانند شماره‌های عادی مجله، حفظ کند.

ماده ۴-۱۰) حامی مالی ویژه‌نامه، در صورت وجود، باید به‌طور شفاف در ویژه‌نامه مشخص شود.

ماده ۵-۱۰) نشر آگهی در ویژه‌نامه باید از سیاستی مشابه آنچه در شماره‌های عادی مجله اعمال می‌شود، تبعیت کند.

ماده ۶-۱۰) پذیرش هدایا، پاداش یا کمک‌های حامیان مالی ویژه‌نامه برای شخص سردبیر و اعضای هیأت تحریریه مجاز نیست.

ماده ۷-۱۰) در ویژه‌نامه‌ها باید مانند شماره‌های عادی، سایر مواد این راهنما رعایت شود.

فصل یازدهم : سایر انواع انتشار

ماده ۱-۱۱) سردبیران کلیه نشریات علمی دارای داوری همتا که به صورت چاپی، هم‌زمان چاپی و الکترونیک، و یا الکترونیک منتشر می‌شوند، مشمول کلیه مواد مندرج در این راهنما می‌گردند.

ماده ۲-۱۱) در مواردی که انتشار به صورت هم‌زمان چاپی و الکترونیک صورت می‌گیرد، هر دو نسخه چاپی و الکترونیک باید برای رفرانس‌دهی یک آدرس واحد داشته باشند.

ماده ۳-۱۱) نگارش یک فصل یا بیشتر از کتاب‌هایی که در قالب درسنامه منتشر می‌شوند، مشمول تمامی مواد این راهنما می‌باشد. وظایف سردبیر در این حالت، برعهده نویسنده‌ی مسئول کتاب (نامی که در روی جلد مندرج است) می‌باشد.

ماده ۴-۱۱) انتشار نتایج حاصل از پژوهش‌ها، پیش از آن که در نشریات دارای داوری همتا به چاپ رسیده باشند، از طریق رسانه‌های عمومی نادرست است، مگر در مواردی که به واسطه‌ی اهمیت ویژه برای سلامت عمومی، انتشار تمامی یا بخشی از نتایج یک پژوهش از سوی مراجع سیاستگذار، ضروری دانسته شود.

ماده ۵-۱۱) اگر خلاصه مقاله‌ای که به همایشی ارسال می‌گردد، قبلاً به صورت خلاصه یا مقاله‌ی کامل منتشر شده باشد، باید مراتب به اطلاع دبیر کنگره رسانده شود.

واژه‌نامه

Acknowledgment	سپاسگزاری
Adverse effect	عوارض نامطلوب
Advertising	آگهی
Authorship	نویسندگی
Conflict of interest	تعارض منافع
Correction	اصلاحیه
Corresponding author	نویسنده مسؤول
Data fabrication	ساختن داده‌ها
Data manipulation	دستکاری داده‌ها
Editorial board	هیأت تحریریه
Erratum	اصلاحیه
Fraud	فریبکاری
Manuscript	دست‌نوشته
Misconduct	سوءرفتار
Overlapping publication	انتشار هم‌پوشان
Peer review	داوری همتا
Plagiarism	سرقت معنوی
Redundant publication	انتشار مجدد
Retraction	تکذیبیه
Supplement	ویژه نامه